

'Love, unity, fun': de hele Kurfürstendamm één grote house-party

Van onze verslaggever
GERT VAN VEEN

BERLIJN — Dit moet de vreemdste optocht zijn die ze ooit gezien hebben. Met open mond vergapen de Berlijners zich aan de kilometerslange stoet, die zich dansend over de Kurfürstendamm beweegt: de *Love Parade*. Zo'n zeventuizend wild uitgedoste jongeren dansen op, naast en achter versierde vrachtwagens, legerjeeps en trucks met opleggers. Elke wagen heeft zijn eigen geluidsinstallatie, die de rest van het veld probeert te overtroeven in volume. In de heksenketel die door de Berlijnse binnenstad schalt is de penetrante boem-boem-beat de enige constante.

Een openlucht house-party, die afwisselend doet denken aan het Carnaval in Rio en aan een sixties-happening: vijftiende eeuw na de *Summer of love*

van 1967 beleefde Berlijn een festival, dat een verre echo van *love, peace & music* lijkt te zijn. Nu is het motto: *the spirit makes you move*. Want, zo vindt de organisatie: *Der Spirit von House ist Freedom. Love. Peace. Unity. Respect. Tolerance. Fun*. En voor een paar uur, zaterdagmiddag tussen vier en acht, kan Berlijn daar even een glimp van zien. De menigte danst uitbundig, terwijl de inwoners van de stad (vingers in de oren vanwege die herrie) geamuseerd toekijken. De energie en vrolijkheid missen het effect niet. Steeds meer toeschouwers sluiten zich bij de optocht aan — van zwervers, bierfles in de hand, tot bejaarde echtparen, die voorzichtig ook een huppeltje wagen.

Ze waren samengekomen uit alle hoeken van de wereld. Met een paar extra ingezette chartervluchten uit Amerika en Engeland, verder was er een delegatie uit Finland, Zweden, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, en een grote afvaardiging uit alle belangrijke techno-house-centra van Duitsland. In de Hamburgse touringcar kon je lichaam en

geest alvast op elkaar afstemmen met *brainmachines* — elektronische relax-apparaten. De Frankfurt-posse, een duizendkoppige delegatie, had een paar complete treinen geregeld, met aparte wagons waar iedereen zich alvast warm kon dansen. Ook Stuttgart, Leipzig, Dresden en de *Space-club* uit Köln waren gekomen voor het driedaagse *Love-festival*, dat donderdagavond werd geopend in de *Tresor*.

De bekendste club van voormalig Oost-Berlijn ontleent zijn naam aan zijn oorspronkelijke functie: schatkamer. Voor de oorlog was het de kluis van wat toen het grootste warenhuis van Europa was. Het traliewerk in de mufte kelder herinnert er nog aan, evenals de kluisen aan de muur, opengebroken en leeggeroofd door de Russen toen ze dit deel van de stad veroverd hadden. Behalve een club is *Tresor* ook de naam van een platenlabel, een van de nieuwe Berlijnse maatschappijtjes, die de release viert van de verzamelplaat *Berlin 1992, Auferstanden aus Ruinen*.

Tresor heeft bijna vanaf de oprich-

ting contact gezocht buiten Duitsland. In Detroit, waar het een aantal van de pioniers van de techno (zwarte muzikanten als Blake Baxter en Eddy Flashin' Fowlkes) onder contract nam, en in Engeland, waar het compilatie-album verschijnt bij het nieuwe danslabel Nova Mute. Er zijn geen grenzen meer voor de house-nation, we leven per slot van rekening in a *global village*, zegt de Japanse filmer die dit weekend naar Berlijn is gekomen voor de *Love parade*. Zijn vriend, een dj en video-artiest, wil hier contacten leggen met Europese muzikanten en groepen, die misschien gebruik kunnen maken van zijn psychedelische computer-art.

'Moeten we hier de oorlog mee winnen?' Je ziet ze 't denken, de militairen die toekijken hoe een bonte verzameling techno-freaks is neergestreden op het terrein van het regiment Felix Czerzinsky, het voormalige elite-korps van Honecker. Iedereen is het er over eens dat er geen betere plaats was te bedenken om een party te houden, en zo de negatieve vibraties van vroeger jaren te

vervangen door 'love'. Voor de beroeps-militairen is het misschien een cultuurschok, maar de jeugd uit het voormalige Oostblok heeft opvallend weinig moeite gehad om aansluiting te vinden met het Westen.

House-party's en techno-clubs zijn er van Oost-Berlijn tot Praag, terwijl de hoogtepunten uit de nog jonge, nieuwe muziekgeschiedenis al bijna mythische vormen hebben aangenomen: het eerste feest in het ruimtevaartmuseum in Moskou, waar grote Sputniks boven de dansende menigte hingen, of de party op het dak van een groot flatgebouw in Sint Petersburg, waar de lasershow werd verzorgd vanuit Russische leger-helicopters.

De *Huge love party* wordt gehouden in twee oude pantserwagen-loods, waar videoschermen en metershoge schilderingen de ruimte nog enigszins gezellig moeten zien te maken. Hoogtepunt van de eerste nacht valt rond een uur of vijf 's nachts bij het optreden van Frankfurt-dj Sven Vâth. De 'ongekroonde koning van de Duitse hard

house', volgens het toonaangevende magazine *Cut*, oogt met zijn bizarre kleding en haardracht als een mutant uit een science fiction-film. Met weidse armbewegingen lijkt hij de menigte te willen bezweren, maar zijn uur durende set trance-muziek is ook werkelijk opzwevend. Een dag later staat hij, zwaaiend met een fluoriserende plastic space-pistool boven de grote truck van de Frankfurt-delegatie op de *Love parade*: ook in het daglicht doet hij denken aan een bezoeker van een andere planeet.

Het had twee maanden niet geregend in Berlijn, maar een uur voor het begin van de *Love parade* breekt een waar noodweer los. Op het moment dat het startsein wordt gegeven is het weer droog, maar vlak voordat de eerste wagen ruim drie uur later het eindpunt bereikt begint het hemelgeweld opnieuw. Het regent zo hard, dat iedereen binnen de kortste keren doorweekt is.

'*Can you feeel it?*' De stem van Marusha, de populairste radio-dj van de stad, schalt over de menigte, die antwoordt met applaus, gejoel en het sner-

pende geluid van duizenden scheidsrechtersfluitjes. Marusha presenteerde een house-programma voor de Oostduitse Staatsomroep, dat ook in het Westen zoveel beluisterd werd, dat er een storm van kritiek losbarstte toen haar programma na het neerhalen van de muur dreigde te verdwijnen. Marusha bleef, en het enthousiasme waarmee ze haar programma presenteert, werkt even aanstekelijk tijdens de *Love parade*. De energie golft in lange bogen door de massa, iedereen danst nu: housers in wijdzittende, fluoriserende danskleding naast punkers met geel, groen en roze geverfde kapsels, hippies van alle leeftijden naast space-teddy's.

In de stromende regen komen we Uwe, een van de organisatoren, tegen. Hij is doorweekt, maar begroet ons met een stralende lach. 'Volgend jaar weer', weet hij nu al: 'Dan willen we de *Love parade* houden op Unter den Linden, de lange, brede straat die West en Oost met elkaar verbindt. Dan zullen we pas echt uitdrukking kunnen geven aan de nieuwe eenheid. *Unity*.'